

Tiedote

Uutuusrunoteos: **Hullulla on paksut sormet**

Toimittaja Kirsti Kajanne on brändännyt kaksisuuntaisen mielialasairautensa, tuloksena syntyi esikoisrunoteos **Hullulla on paksut sormet, Aviador/Momentum kirjat -kustantamana. Runokirja on niin hullu, ettei se noudata edes sovinnaisuussääntöjä.**

”Ihmiset kysyvät onko runokokoelmassa kirjan niminen runo? Ei ole, miksi pitäisi”, naurahtaa runoilija Kajanne.

Hänellä on muutenkin tapana tehdä peppipitkätössumaisia tekoja, johtuneeko se siitä, että nainen on asunut 40 vuotta Tukholmassa.

Hulluus, selviytyminen ja rakkaus

Runoteos koostuu kolmesta osasta. **Ensimmäinen osa** käsittelee hulluutta varsin suorasukaisesti ja raadollisesti. Kajanne käyttää epäsovinnaisia vertauskuvia ja kuvailee hulluutta myös humoristisesti. Runot ovat yhtä yllättäviä kuin hulluus sinänsä. Kajanne on julkinen hullu, joka on tullut kaapista sairautensa kanssa.

*”...Häviän kaukasiin metsiin,
valkopukuinen sairaanhoitaja aloittaa etsinnät
ja minä esiliina ylläni pakenen enkelten lehtoon.
Siivet solmussa ne tekevät minulle tilaa unohtaa tämä
masurkka.
Pillereitä ja piikkejä lisää!
Tukkikaa koko suu!
Lauhkeana kuin lammas pakkaan säkkini
enkä koskaan enää murise.”*

Runoteoksen **toinen osa** keskittyy selviytymiseen, jossa luonnolla on suuri merkitys. Kajanne viettää pitkiä aikoja suvun mökillä Sammatissa, jossa hän on kirjoittanut paljon, myös runoja. Hänen runonsa syntyvät spontaanisti.

”Kirjoittaessani en tiedä, mitä seuraava säe tuo tulleessaan. Ne vain tupsahtavat alitajunnastani, siksi minulla on aina käsilaukussani pikku lehtiö ja kynä. Tosin ne kuuluvat myös toimittajan toimenkuvaan”, selvittää pitkän linjan toimittaja ja valokuvaaja.

Hullulla on paksut sormet -teoksen kuvitus on Kajanteen taiteilemaa. Hänellä on ollut monia taidenäyttelyjä vuosien varrella.

*”...On kesä ollut vaihteleva
kuin laulu tukkijätkistä, jotka putoavat koskeen.
Kovaa jyyntämistä,
rehun pureskelua.
Tammatt keväällä haasta ulos.
Oi se kiima!
Hakojen ylitys,
esteiden alitus.*

*Mahalleen laskeudut.
Heinää korvista,
hiekkaa turvassa,
muistin menetys...”*

Runokirjan **kolmannessa osassa** rakkaudella on suuri rooli. Runot vievät lukijan riemulliseen rakkauteen ja rakastamisen vaikeuden syövereihin.

”...Rinnoillani tähdet, huulillani kupoli.
Kiven sirut putoilevat rantahiekkaan

Voikukkia, mutta enää en odota,
enää en pety ja odota.
Kajakissa kaunis tuikku.
Sykleissä tämä elämä.
Eteenpäin.”

Runokirja on hyvin henkilökohtainen ja rohkea teko. Runot ovat provosoivia sähköshokkikuvauksineen. Teos on myös vertaistuen ja toivon kipinä samasta sairaudesta kärsiville. Hulluus on edelleen tabu yhteiskunnassa niin Suomessa kuin Ruotsissakin. Kajanne on sairastanut lähes koko aikuisikänsä kaksisuuntaista mielialahäiriötä ja noussut on aina ahdingosta.

Kirjan lopussa on mielenkiintoinen epilogi, jossa kirjailija kertoo elämästään.

Arvostelukappaleet:

AVIADOR KUSTANNUS/Momentum
TIEDOTTAJA
Public communicator
Miksu Väkiparta

040 559 9575
miksu@aviador.fi

Toimittaja-runoilija: Kirsti Kajanne
kajanne.kirsti@gmail
+358 40 732 1436

HULLULLA ON PAKSUT SORMET
KIRSTI KAJANNE

momentum
KIRJAT